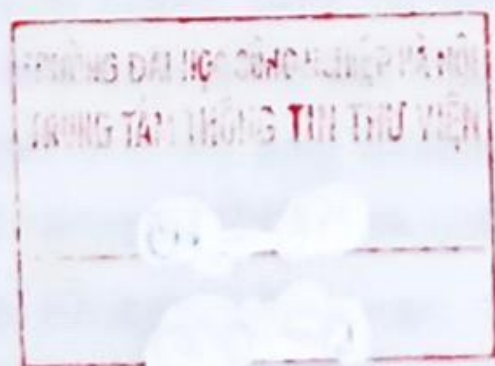

Nhật ký
VŨ XUÂN

NHÀ XUẤT BẢN QUÂN ĐỘI NHÂN DÂN
Hà Nội - 2005

**“Tôi chỉ muốn một câu nói được vang lên bên tai thế hệ sau là:
DỪNG LÀM HOEN Ớ MÁU CỦA NHỮNG NGƯỜI ĐI TRƯỚC”**

Vũ Xuân

Tôi đã tìm về chiến trường xưa, nơi anh chỉ huy đơn vị chiến đấu và anh dũng ngã xuống, đã đến nơi anh nằm lại sáu năm trời trước khi trở về quê mẹ, đã gặp những đồng đội thân yêu của anh cùng những giọt nước mắt mặn chát.

Giữa những miệt vườn thơm ngát hoa trái, những cánh rừng trầm bát ngát vi vu, giữa những dòng kênh chằng chịt dọc ngang của mảnh đất miền Tây Nam Bộ mênh mang mà ngoan cường này, tôi vẫn tưởng như anh ở đâu đó bên mình cùng đồng đội và người dân nơi đây.

Anh là Vũ Xuân, hay còn gọi là Tư Xuân, Huế Xuân - cách gọi triu mến của đồng bào Nam Bộ.

Vũ Xuân sinh ngày 25 tháng 4 năm 1946 tại thành phố Thái Nguyên nổi tiếng thép gang và hương vị của chè. Sau hơn mười năm đèn sách với bao dự định, ước mơ, ngày 3 tháng 7 năm 1963 anh lên đường nhập ngũ, để lại bao kỷ niệm tuổi thơ trong sáng mà nhọc nhằn “áo mặc lại của anh”, “thùng kem vẹo bên sườn”, “những gánh củi lặc lè không đủ sắm đồng bánh chưng ngày tết”... cùng lứa bạn tinh nghịch, thông minh. Anh lên đường với một mục đích rõ ràng: “Bàn giao nguyên vẹn giang sơn Việt Nam cho thế hệ tương lai là trách nhiệm của chúng mình, của thế hệ thanh niên đang sống và chiến đấu chống Mỹ này. Không thể kéo dài và dây dưa được nữa. Máu chúng ta đã đổ nhiều rồi. Chúng ta không thể ngồi yên”...

Hơn mười năm quân ngũ, Vũ Xuân đã thực hiện ba cuộc hành quân, vượt lên bao bom đạn của kẻ thù để vào Nam đánh giặc. Cuốn nhật ký quý giá của anh mà chúng ta có được hôm nay ghi lại những tháng ngày hào hùng của hai trong ba cuộc hành quân đó, đặc biệt là cuộc hành quân thứ ba, vượt hơn hai nghìn cây số đến tận mảnh đất cực Nam của Tổ quốc để rồi về chiến đấu trong đội hình Đoàn 6 pháo binh. “Gần 6 tháng kể từ ngày xuất phát. Vẫn chưa

đến đích. Thái Nguyên - Sơn Tây - Hà Nội - Vinh - Hà Tĩnh - Quảng Bình - Xẻ dọc Trường Sơn qua Lào - Stung Treng - Crachiê - Công Pông Chàm - Công Pông Chnăng - Căm Pốt. Chặng đường tiếp: Tà Keo - Châu Đốc - U Minh Thượng... Đường đi còn dài dặc, ngút ngàn...”.

Tôi có may mắn cũng được hành quân vào Nam đánh giặc giữa những ngày “cả nước lên đường”. Thời gian cuộc hành quân đó gần trùng với cuộc hành quân lần thứ ba của anh (đầu năm 1971). Có điều, tôi chỉ được hành quân trên hai phần ba chặng đường dài dặc, ngút ngàn ấy. Khi đọc những dòng nhật ký của anh, tôi cứ thầm nhủ rằng (và ước ao điều thầm nhủ ấy là sự thật): Đã được gặp anh, đã được trò chuyện với anh tại một đỉnh đèo hay một khe sâu nào đó...

Anh hy sinh trong trận đánh đồn Kênh 2 vì những viên đạn bắn thẳng của quân thù. Nơi anh ngã xuống cách lô cốt địch chưa đầy 70 mét. Đồng đội của anh đã kể lại với tôi rằng: “Đồn Kênh 2 ở vị trí rất trống trải lại sát bờ kênh. Quân ta rất khó tiếp cận. Cấp trên biết rõ khó khăn này song vẫn hạ quyết tâm phải “nhổ” bằng được để mở thông con đường tiếp tế trên sông của ta tại ngã ba Di Hạng. Đêm đó, anh

cùng tiểu đoàn trưởng Đinh Huy Ty chỉ huy bộ đội vượt kênh, bí mật ém sát đồn. Tang tảng sáng, ta nổ súng. Hai lô cốt của địch bị tiêu diệt nhưng cửa vẫn chưa mở được vì lô cốt thứ ba ngoan cố chống cự. Căm thù dồn nén căm thù vì nhiều chiến sĩ của đơn vị đã ngã xuống. Anh ôm B40 bắn thẳng vào lô cốt địch, rồi lại dùng AK bắn tiếp. Một loạt đạn trong lô cốt bắn ra. Anh ngã xuống, không kịp một lời gửi lại. Đó là ngày 13 tháng 5 năm 1974, trước ngày miền Nam hoàn toàn giải phóng gần đúng một năm trời”.

Nhớ về người mẹ, người bố kính yêu của mình, trong cuốn nhật ký anh đã viết: “Con thương mẹ nhiều lắm, mẹ của con ơi! Mẹ mong, mẹ chờ thằng con trai của mẹ trở về... Bố ơi! Bao giờ bố cũng muốn thằng con trai của bố sống sao cho khỏi tủi hổ cái kiếp làm người và chắc bố cũng nghĩ rằng nếu chết con sẽ chết cho lắm liệt, phải thế không bố?”.

Anh đã sống xứng đáng và đã hy sinh lắm liệt như những lời tâm niệm với người thân.

Với thế hệ mai sau, trong những trang cuối cùng của cuốn nhật ký, anh đã ghi sẵn những dòng nhắn gửi: “Tôi chỉ muốn một câu nói được vang lên bên tai thế hệ sau là: “Đừng làm hoen ố máu của những người đi trước...”.

Cảm ơn đại tá Đỗ Hà Thái, người đã gìn giữ cuốn nhật ký quý giá này suốt hơn ba mươi năm qua. Cảm ơn Cục Chính trị Quân khu 9, Thiếu tướng Tư Niên, đại tá Năm Nhỏ, anh Ba Yến, anh Đinh Huy Ty cùng gia đình, bè bạn, người thân và những đồng đội của liệt sĩ Vũ Xuân đã giúp đỡ chúng tôi xuất bản cuốn nhật ký này.

Xin cảm ơn bạn đọc xa gần - người đã, đang và sẽ góp phần quyết định để hình ảnh liệt sĩ Vũ Xuân cũng như hình ảnh của bao anh hùng, liệt sĩ đã ngã xuống vì nền độc lập tự do của Tổ quốc sống mãi!

Đại tá, nhà văn NGUYỄN TIẾN HẢI

NHẬT KÝ VŨ XUÂN

Chịu trách nhiệm xuất bản: **PHẠM QUANG ĐỊNH**

Chịu trách nhiệm nội dung: **PHẠM BÁ TOÀN**

Biên tập: **NGUYỄN TIẾN HẢI - BÙI GIANG LONG**

NGUYỄN KIM THANH

Trình bày: **MINH HUYỀN** Bìa: **ANH THƠ**

Sửa bản in: **THU QUỲNH**

Nhà xuất bản Quân đội nhân dân

23 Lý Nam Đế - Hà Nội. ĐT: 8455766 - 7470780

Chi nhánh tại TP. Hồ Chí Minh

Số 1 đường Kỳ Đồng, Quận 3. ĐT: (069) 652165 - (08) 9311953

Fax: (04) 7471106

Bắt đầu in: 12-2005

In xong: 12-2005

Nộp lưu chiếu: 12-2005

Khổ sách: 13x19

Số lượng: 2.000

Số trang: 276

Số xuất bản:

41-1307/XB-QLXB

Sắp chữ tại:

Nxb Quân đội nhân dân

In và đóng sách tại: Nhà máy in Quân đội.

Số in: 5738